

Christian Tetzlaff violí

Durant gairebé 30 anys Tetzlaff ha ofert més de 100 concerts cada temporada. De la temporada 2015-16 cal destacar les actuacions amb la Gewandhaus de Leipzig i Chailly, la Filharmònica de Londres i Eschenbach, la Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen i Järvi, l'Orquestra del Festival de Budapest i Saraste, la Filharmònica d'Israel i Noseda i la Staatskapelle de Dresden i Honeck. També anirà de gira amb el seu propi quartet de corda i amb altres grups de cambra i amb el trio format per L. Vogt i la seva germana T. Tetzlaff amb qui participarà en festivals d'estiu i farà una gira pels EUA. Amb L.O. Andsnes, C. Hagen i T. Zimmermann interpretarà els quartets de Brahms per Europa i Amèrica, i encapçalarà la setmana de la música de cambra al Toppan Hall de Tòquio, on tocarà en una sola nit totes les sonates i suites de Bach, i ho repetirà al Bachfest de Leipzig.

Als EUA tornarà al Festival de Tanglewood amb la Simfònica de Boston i A. Nelsons, i amb les orquestres de San Francisco, Filadèlfia i Minnesota. Ha enregistrat les obres més freqüents per a violí i, recentment, un CD amb els tríos de Brahms acompanyat per L. Vogt i T. Tetzlaff, a més dels concerts per a violí de Xostakóvitx amb la Filharmònica de Hèlsinki per a Ondine. Properament enregistrarà obres de Dvorák i Suk. Tetzlaff toca un violí Peter Greiner i dona classes a la Kronberg Academy.

Lars Vogt piano

Nascut a la ciutat alemanya de Düren el 1970, va captar l'atenció del públic quan va guanyar el segon premi a la Leeds International Piano Competition 1990. La seva versatilitat va des del repertori clàssic de Mozart, Beethoven, Schumann i Brahms fins als romàntics Grieg, Txaikovski i Rakhmàninov, passant pel brillant Lutoslawski Concerto. Des del setembre del 2015 és director musical de la Royal Northern Sinfonia a Sage Gateshead i cal destacar de la seva temporada inaugural les sèries *Reclaiming Mozart* i *Sibelius and the Musical North* i diversos projectes de cambra. Vogt ha actuat amb orquestres com la del Royal Concertgebouw, les filharmòniques de Nova York, Berlín, Londres i Viena, la Deutsches Symphonie de Berlín, la Dresden Staatskapelle, les simfòniques de Londres i Boston, la NHK i l'Orquestra de París, entre d'altres, dirigit per Rattle, Jansons, Abbado i Nelsons. Manté una relació especial amb la Filharmònica de Berlín amb col·laboracions regulars o com a primer pianista en residència la temporada 2003-04.

MÚSICA DE CAMBRA

CHRISTIAN TETZLAFF I LARS VOGT: SONATES DE BRAHMS

4 DE DESEMBRE DE 2015
SALA 2 ORIOL MARTORELL

Christian Tetzlaff violí
Lars Vogt piano

L'AUDITORI

Lleasant: 11500
0800113 @concertsbarman

Segueix-nos a

Comenta aquest concert amb
#auditori #cambra

PROGRAMA

DESEMBRE DE 2015

DIVENDRES 4 20.30h

Christian Tetzlaff violí
Lars Vogt piano

JOHANNES BRAHMS Hamburg 1833 – Viena 1897

1/ *Sonata per a violí i piano en Sol major núm. 1, op.78* (1878–1879) 26'
I. Vivace, ma non troppo
II. Adagio
III. Allegro molto moderato

2/ *Sonata per a violí i piano en La major núm. 2, op.100* (1886) 20'
I. Allegro amabile
II. Andante tranquillo
III. Allegretto grazioso (quasi Andante)

PAUSA 15'

3/ *Sonata per a violí i piano en Re menor núm. 3, op.108* (1886–1888) 21'
I. Allegro
II. Adagio
III. Un poco presto e con sentimento
IV. Presto agitato

El temps i la durada del concert són aproximats.

Mitjans patrocinadors

Agrairíem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

LA VANGUARDIA CATALUNYA RÀDIO 3

Concert enregistrat per Catalunya Música que s'emetrà properament

Cat **M**úsica **rne**

COMENTARI

Miquel Gené

Johannes Brahms vivia amb molta intensitat, i sovint amb neguit, la gènesi de cadascuna de les seves obres. Les cartes escrites a Clara Schumann són plenes de comentaris que hi fan referència; així, en referir-se a la Sonata per a violí núm. 3 confessa que «mai no crec que una nova obra meva pugui agradar a ningú». Aquestes paraules no són les d'un jove Brahms. Com en molts altres gèneres –les simfonies i els quartets de corda, per exemple–, Johannes Brahms va trigar molt a decidir-se a compondre la seva primera sonata per a violí i piano. Abans d'això, havia realitzat diferents temptatives, entre les quals destaca la composició de l'*Scherzo* per a la sonata que escrigué amb Robert Schumann i Albert Dietrich com a present d'aniversari per al preeminent violinista Joseph Joachim el 1853.

Brahms va escriure la primera de les seves tres sonates per a violí i piano durant els estius de 1878 i 1879. Tot i estar marcada per la prematura mort del seu fillol, Felix Schumann, l'obra embolcalla el sentiment de profunda tristor amb una música radiant i relaxada. Brahms extreu part del material de la sonata del lied op. 59, La cançó de la pluja, de la qual en prendrà el sobrenom. A partir d'aquest material, Brahms teixeix una xarxa d'interrelacions temàtiques i motíviques dins d'una estructura cíclica que connecta el final i el principi, el qual només pren sentit complet en la conclusió.

A l'estiu de 1886, vora el llac Thun, a Suïssa –un dels seus llocs de descans preferits–, Brahms compon la seva segona sonata per a violí i piano i els esbossos de la tercera. En un ambient de calma i repòs, i esperonat per les visites d'amics artistes i músics, escriu també la sonata per a violoncel, el tercer trio amb piano i diversos lieder per a una de les seves visites, la contralt Hermine Spies. La sonata conté motius d'algunes d'aquestes cançons i reflecteix l'esperit reposat i fins i tot pastoral que acompanyà Brahms durant aquells dies, tot i que tampoc no està exempta de petites dosis de foscor, com en el *Finale*.

La tercera i darrera sonata va ser conclosa dos anys després, el 1888. En contrast amb les dues anteriors, té un caràcter més seriós i contingut, alhora que una concepció musical virtuosística i gairebé simfònica. La sonata, concisa tant en estructura com en contingut, basa la seva força en els moviments inicial i final, tots dos de molta intensitat, els quals flanquegen dos moviments centrals breus i relaxats. Brahms presenta els elements principals amb els quals construirà l'obra en els primers quatre compassos: una quarta ascendent, una figura de vuit notes descendents i una nota llarga seguida d'una curta al violí i l'acompanyament del piano. Amb la variació d'aquest material crea una peça de gran contingut emocional.

CONCERT RECOMANAT

Dissabte 30 de gener a les 19.30h / Sala 2 Oriol Martorell

QUATOR EBÈNE

El quartet de corda que ha estat reconegut amb premis com: BBC Music Magazine, ECHO Klassik, Gramophone i ARD Music Competition, interpreta Haydn, Debussy i Beethoven.

Pierre Colombet i Gabriel Le Magadure violins . Mathieu Herzog viola . Raphaël Merlin violoncel